

Týždenník .týždeň a pokus o redefinovanie kresťanského Boha

Matej Gavlák

11. februára 2022 ✚ **Spoločnosť**

Zdroj: archív M. Gavlák

V článku *Rytier – osloboditeľ kresťanov*¹ sme uviedli, ako bol na konci stredoveku a začiatku novoveku redefinovaný pojem „rytierstva“. Napísali sme:

„Renesancia obrala rytierstvo o jeho pôvodnú podstatu. Mužov, drsných chlapov, ktorí zasvätili svoje životy obrane svätej Cirkvi a kresťanov, ako aj oslobodeniu Kristovho hrobu, začala renesančná literatúra vykresľovať ako dobrodruhov plniacich smiešne úlohy na získanie ruky vysnenej princeznej.“

Zdá sa, že tento istý princíp sa začína v súčasnej dobe využívať už aj vo vzťahu ku kresťanskému Bohu – sú médiá, ktoré sa Boha snažia opatrnými krôčikmi predefinovať a spraviť z Neho niekoho iného, než kým v skutočnosti je; niekoho iného, než ako nám ho zobrazuje Písmo sväté a katolícka tradícia. Kým väčšina liberálnych médií sa tvári, že Boha niet, takže sa Ním netreba vôbec zaoberať, tie „konzervatívne“ to majú tak trochu „sťažené“. Ako na jednej strane vyjadrovať podporu LGBT a transgender ideológii a na druhej strane sa prezentovať kresťansky?

A tak niektorí autori prišli s nápadom redefinovania kresťanského Boha, či s predstavou „*iného Boha*“ (doslovne). Priekopníkom v tejto novej revolúcii je „konzervatívny“ týždenník *.týždeň*.

Iný Boh

To, že sa *.týždeň* pokúša o akúsi zmenu podstaty Boha, sme si prvýkrát všimli počas návštevy pápeža Františka na Slovensku. Zaujala nás vtedy² obálka, ktorá blasfemickým spôsobom zobrazovala Svätú rodinu: Pannu Máriu predstavovala liberálna prezidentka a nadšená podporkyňa LGBT, Čaputová, kým sv. Jozef tu bol zas znázornený s tvárou zosadeného liberálneho biskupa a – aj podľa profesora Oka z Pápežskej univerzity v Krakove – homosexuálneho preláta, Bezáka.

Lenže nemenej zaujímavé boli tiež úvodné slová zakladateľa a šéfredaktora časopisu, Štefana Hríba. Ten svoj úvodný stĺpček nazval zvláštne – *Iný Boh pápeža Františka*.³ Už tu badať, ako *.týždeň* nenápadne podsúva inú, novú verziu Boha. A vôbec sa tým netají.

Úvod svojho stĺpčeka začína Hríb tým, ako bolo „*vnucované kresťanstvo*“ v stredoveku „*strašlivým hriechom*“, ktorý sa neustále opakoval z generácie na generáciu. Podľa neho toto vnucovanie postupne vytvorilo istý obraz o Bohu samotnom. Hríb píše:

„Nebadane to prestával byť milosrdný Stvoriteľ, ktorý svoje hriešne stvorenstvo nadovšetko miluje, a začal to byť panovník, ktorý ho z pozície moci odmeňuje alebo trestá. Bolo ľahšie prispôbiť Boha sebe, než prispôbiť seba Bohu. Lenže z kresťanstva ako slobodného vzťahu sa tým stala Mocnárom vynucovaná povinnosť.“

Inými slovami: Hríb tu prichádza s naratívom, že to mocní ľudia (azda neskorej Rímskej ríše či raného stredoveku) si povahu Boha postupne vyformovali – a keďže to boli „trestajúci panovníci“, nutne tak museli vykresliť aj „svojho“ Boha. Vôbec sa tu nespomína, čo hovorí Biblia o Bohu, úplne sa opomína sv. Tomáš Akvinský či iní učitelia Cirkvi, o nejakom Katechizme katolíckej Cirkvi ani nehovoriac. Boh bol postupne vyformovaný akousi evolučnou cestou samotnými ľuďmi. A sám Hríb na túto „evolúciu Boha“ nadväzuje. Pokračuje:

„Bolo len otázkou času, keď to prestane fungovať. Našťastie už prestalo, akokoľvek sa hierarchie bránia.“

Touto vetou len Hríb podčiarkuje, že sa naozaj snaží pretláčať „*iného, nového Boha*“, avšak hierarchie sa stále držia toho „*starého*“. Aby to náhodou nevyznelo tak, že zo šéfredaktora *.týždňa* je najväčší teológ v dejinách, umne sa skrýva za pápeža Františka, o ktorom píše, že „*presne odráža realitu svojho zraniteľného, nežného a občas bezmocného Boha*“. František teda podľa Hríba prichádza s akousi novou verziou Boha (*svojou* vlastnou), ktorá je v protiklade so starou verziou Boha a Hríb požaduje, aby sme všetci tohto nového Boha prijali.

Hríbovi totiž na starom Bohu prekáža predovšetkým jedna vec – že pre homosexuálov (ktorí sa, samozrejme, odmietajú kajať) ustanovuje po smrti peklo. Z tejto obecnej Pravdy sa teda snaží urobiť len akýsi názor stredovekých ľudí. Z tohto pohľadu sa tento „názor“ môže časom zmeniť. A presne po tom volá.

Zdá sa, že zakladateľ *.týždňa* tu len rozvíja legendárne vyjadrenie emeritného arcibiskupa Bezáka, podľa ktorého všetci ľudia pôjdu do Neba a že peklo je v skutočnosti Božia láska, ktorá je tak veľká, že je pre niektorých ľudí neznesiteľná. Žiadne pokánie netreba.

Mojžišovo učenie

V novom čísle *.týždňa* z prelomu januára/februára 2022 sa časopis k tejto téme vracia. Hlavnou témou je otázka „*Prečo sa stratilo 300 000?*“ a na obálke je pápež František s ovečkou, ktorá má na krku stuhu vo farbách slovenskej trikolóry.

Autor Martin Mojžiš v článku *Na Slovensku klesol počet veriacich – no a?*⁴ argumentuje, že samotné čísla zo sčítania obyvateľstva toho až tak veľa nehovoria: z počtu kresťanov, ani ateistov sa vôbec nedozvedáme, akí vlastne sú vo svojom vnútri, čo je technicky pravda. Autor doslova uvádza:

„Z tohto pohľadu je trochu úsmevné, keď niektoré cirkvi smútia nad poklesom počtu veriacich a za vinníka označujú sekularizáciu. Odkedy je dôležitý počet veriacich a nie počet tých – pokojne aj bez vyznania –, ktorí podali smädnému vodu?“

Dôležité to je preto, lebo len skrze Krista a jedinou pravú katolícku Cirkev môžeme byť spasení. Katechizmus katolíckej Cirkvi, paragraf 816 hovorí:

„Dekrét Druhého vatikánskeho koncilu o ekumenizme vysvetľuje: „Jedine prostredníctvom Kristovej Katolíckej cirkvi, ktorá je všeobecným prostriedkom spásy, možno dosiahnuť celú plnosť prostriedkov spásy. Veríme totiž, že Pán zveril všetko bohatstvo Novej zmluvy jedine apoštolskému kolégiu, na ktorého čele stojí Peter, na budovanie jediného Kristovho tela na zemi, do ktorého sa majú plne začleniť všetci, ktorí už nejakým spôsobom patria k Božiemu ľudu.“

Môžeme sa však pokúsiť redefinovať Boha, ktorý stvoril svet viditeľný aj ten neviditeľný a pozmeniť niektoré Ním pevne a nemenne ustanovené veci. A presne o to sa Mojžiš pokúša. Úplne otvorene, bez akéhokoľvek ostychu, píše:

„Najväčší problém, pre ktorý (náboženstvo) stráca príťažlivosť, je však omnoho hlbší – paradoxne ním je samotný Boh.“

Ej, veru tak – nie ja som vinný, i keď som hriešnik, ktorý sa odmieta kajať, ale ty, Bože, TY si vinný!

Mojžiš však svoju myšlienku rozvíja aj ďalej. Hovorí, že nakoniec nie ani tak Boh je vinný, ale tá *predstava* Boha, ktorý všetkým – dokonca aj neveriacim (!) – „núti primát príkazov, zákazov, poslušnosti, morálky a akejsi svätej nudy“. Keďže sa teda kresťania už viac ako 2000 rokov riadia len akousi *predstavou* svojho Boha, zdá sa, že podľa autora dospela doba k tomu, aby sme túto predstavu trochu *pozmenili* podľa aktuálnych nálad. A aké sú „aktuálne nálady“? Samozrejme, všetko sa vo svete liberálov (aj tých maskujúcich sa za konzervatívco) točí okolo agend LGBT, transgender a potratovej loby. A tak náš slovenský Mojžiš uvádza:

„To je ten smutný svet, zúžený na potraty, LGBT a liberálnu hrozbu. Takéhoto malého, žiarlivého a egoistického Boha sa aj na Slovensku ľudia prestávajú báť.“

Tak a je to – kresťanský Boh je trápny a buď sa zmení alebo sa na neho Slováci vykašľú. Vytvorí si *iného* Boha. To je nové evanjelium redaktorov *.týždňa*. V závere článku Mojžiš naznačuje, že čím dlhšie sa Cirkev na Slovensku bude starého Boha pridŕžiavať, tým „smutnejšie“ pre ňu budú ďalšie sčítania obyvateľstva. Ale zaujímavá je aj posledná veta:

„A ten, čo premenil vodu na víno, aby sa hriešni ľudia tešili, si nájde inú pôdu.“

Mojžiš teda súhlasí s tým, že ľudia sú *hriešni*, netvrdí, že nie sú. Svojho hriechu sa však nemajú vzdávať – do toho ich pozýval len *starý* Boh. Sľubuje, že ten *nový* už bude iný.

Bohužiaľ tento „trend“ opatrne podsúvať akéhosi nového Boha, či – ako to oni sami nazývajú – novú *predstavu* Boha, zdá sa redaktori *.týždňa* len prebrali od niektorých vysokých prelátov. Len pred pár dňami sa za akceptáciu homosexuality v radoch Cirkvi vyjadril predseda európskej biskupskej konferencie, luxemburský kardinál Hollerich. Nemecký kardinál Marx zasa volá po zrušení celibátu a nemecká Synodálna

cesta všetko pekne odklepkáva ako na páse. Je teda zrejme len otázkou času, kedy sa týchto udičiek chytí aj nejaký slovenský kňaz, akási slovenská verzia otca Jamesa Martina SJ. Obávame sa tiež, žeby na túto vlnu mohli naskočiť aj ďalšie slovenské „konzervatívne“ médiá. Veriaci by však mali mať na pamäti slová z Biblie:

„Ktokoľvek zachádza ďalej a neostáva v Kristovom učení, nemá Boha.“ (2Jn 1,9)

1 <http://christianitas.sk/rytier-osloboditel-krestanov/>

2 <http://christianitas.sk/casopis-tyzden-od-zastreteho-liberalizmu-az-k-blasfemickej-hluposti/>

3 <https://www.tyzden.sk/nazory/76634/stefan-hrib-iny-boh-papeza-frantiska/>

4 <https://www.tyzden.sk/nazory/81263/hrib-mojzis-na-slovensku-klesol-pocet-veriacich-no-a/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/tyzdennik-tyzden-a-pokus-o-redefinovanie-krestanskeho-boha/>